

uden at dette påvirker deres betalingspligt, jfr. lovforslagets § 85, stk. 4. Derimod fremhæves udtrykkeligt i den foreslåede bestemmelse, at der bliver den forskel fra plejehjemsreglerne, at der kræves betaling allerede fra den måned, der følger efter indlæggelsesmåneden. Denne forskel, som består også efter den gældende ordning, er begrundet i, at der næppe i almindelighed ved optagelse på forsorgshjem er behov for en periode til afvikling af boligudgifter m. v.

Det foreslås endvidere, at personer, der ikke modtager pension, skal betale i et sådant omfang, at de bliver stillet som pensionister, d. v. s. at de af deres indtægter *bevarer* et tilsvarende beløb til personlige fornødenheder. Har de ingen indtægter, skal de under opholdet have *udbetalt* et beløb til personlige fornødenheder.

De foreslåede betalings- og lømmepengeregler skal kun finde anvendelse for forsorgshjem og tilsvarende institutioner, der er beregnet på længerevarende ophold. Det forudsættes, at der på disse institutioner er arbejdsmuligheder for klienterne, men ud fra hensynet til ikke at låse institutionerne fast til en bestemt struktur er dette ikke nævnt i den foreslåede lovtæst.

Til § 111.

På de institutioner, der er beregnet til kortvarige ophold, herunder først og fremmest herbergerne, vil det ikke være praktisk at anvende invalide- eller folkepension som betaling. Det foreslås derfor, at der skal fastsættes en betalingstakst pr. opholdsdag, hvilket svarer til den ordning, der i øjeblikket findes for herbergerne.

Til kapitel 18.

Til § 112.

Efter omsorgslovens § 2 ligger ansvaret for tilvejebringelse af pladser på enhver form for plejehjem hos kommunalbestyrelsen. I socialreformkommissionens 2. betænkning forudsættes det, at visse specielle plejehjem skal henlægges under amtskommunerne. Under arbejdet i udvalget om omsorg for ældre og for pensionister, der afgav betænkning i november 1971, er det imidlertid kommet frem, at der kun er behov for ganske få specialplejehjem. På grundlag af de nuværende belægningsforhold må det skønnes, at der vil være brug for 5-6 plejehjem for yngre invalider, nogle få plejehjem for personer inden for bestemte invaliditetsgrupper, f. eks. blinde, samt nogle hjem til periodevis ophold for personer med specielle lidelser, f. eks. sclerosepatienter. De pågældende institutioner må derfor omfatte et væsentligt større område end en amtskommune, og

det foreslås under hensyn hertil, at de oprettes og drives efter beslutning af en central myndighed. Det synes således naturligt at forudsætte, at institutionerne lægges under socialstyrelsen.

Det anføres — som for almindelige plejehjem — at der kan tilvejebringes institutionspladser ved indgåelse af overenskomst med selvejende institutioner.

Til § 113.

Når de særlige plejehjem forudsættes henført under socialstyrelsen, må det være en naturlig følge heraf, at bestemmelse om optagelse i hvert enkelt tilfælde godkendes derfra på grundlag af det sociale udvalgs indstilling.

Til § 114.

For de institutioner, der er bestemt til egentligt plejehjemsophold, d. v. s. plejehjem for yngre invalider og for personer med specielle invaliditeter, foreslås det at anvende de samme betalingsregler som for personer, der er optaget i almindelige plejehjem. I omsorgsloven er med virkning fra 1. oktober 1972 indført en regel om et særlig højt beløb til personlige fornødenheder for pensionister under 60 år på plejehjem for yngre. Denne regel er medtaget i den foreslåede bestemmelse. For de hjem, der er beregnet til periodevis indlæggelse til rekreation eller behandling, vil afgivelse af pension ikke være nogen hensigtsmæssig løsning af betalingsproblemet. For disse institutioners vedkommende foreslås det derfor, at der fastsættes en betalingstakst pr. opholdsdag. Der er allerede ved den seneste revision af omsorgsloven skabt mulighed for sådanne særlige betalingsordninger.

Til § 115.

Socialreformkommissionen har i sin 2. betænkning givet udtryk for, at de opgaver, der hidtil er blevet varetaget inden for rammerne af særfor sorgen, helt eller i ganske overvejende grad bør overgå til amtskommuner og kommuner og løses i forbindelse med varetagelse af tilsvarende virksomhed (undervisning, optræning, sygehusbehandling o. s. v.) for andre befolkningsgrupper.

Kommissionen er opmærksom på, at det næppe vil være muligt at indpasse særforforsorsanstaltningerne i de forskellige områder, f. eks. folkeskolen, allerede ved en lovrevision i folketingsåret 1972-73, men anbefaler, at der i forbindelse med gennemførelsen af bistandsloven træffes principbeslutning om decentralisering af åndssvageforsorgen og den øvrige særfor sorg, således at en sådan decentralisering kan forberedes i den følgende tid.

Regeringen kan tilslutte sig tanken om, at særfor sorgens forskellige hjælpeforanstaltninger i videst